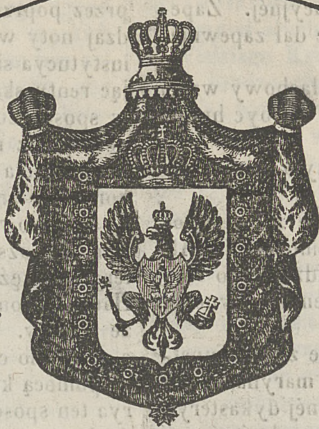
Nr. 158. w Piątek dnia 9. Lipca 1858.

GAZETA W. XIĘSTWA POZNAŃSKIEGO.

PRZEDPŁATA: ćwierćrocznie dla miasta Poznania 1 tal. 20 sgr. na całe Prusy 2 tal.

INSERATY: 1 sgr. 3 fen. od wiersza na ½ szerokości przyjmują się tylko w expedycyi.

Drukiem i nakładem Drukarni Nadwornéj W. Deckera i Spółki w Poznaniu. — Redaktor odpowiedzialny: N. Kamieński w Poznaniu.

Berlin, 9 Lipca. — Najj. Pan raczył nadać lekarzowi praktycznemu Dr. Aschoff w Herford charakter radzcy zdrowia; i potwierdzić rentyera p. Roberta Pranghe w Akwizgranie, wedle wyboru przedsiewziętego przez tamtejszą radę miejską, na trzeciego ławnika miasta Akwizgranu na czas prawem przepisany 6 letni.

Berlin, 9. Lipca. — Dowiadujemy się z Tegernsee, że powietrze tamtejsze nader korzystnie wpływa na zdrowie króla Jegomości, który czuje się z każdym dniem krzepszym i silniejszym. Co dzień dostojny monarcha odbywa wielkie przechadzki piesze.

Berlin, 8. Lipca. — Kiedy korespondencya berlińska gazety niemieckiéj powszechnéj (D. A. Z.) wygląda z wielką pewnością prędkiego załatwienia sporu niemiecko-duńskiego, inne odraczają termin rozwiązania sprawy daleko daléj.

— Co do konferencyi paryskiéj podaje Independance belge nowe wiadomości, z których się pokazuje, że dla obu Księstw Naddunajskich wspólny ma być postanowiony senat, i że tym sposobem rozstrzygnięto kwestyą jedności. — Jakkolwiek pociągnie się sprawa holsztyńsko-lauenburgska, tyle można powiedzieć, że w niczem nie zmienią zasad swych w téj sprawie mocarstwa Niemiec pierwszego rzędu, bo chociaż dano sobie słowo w kwestyi téj z wszelką względnością postępować, to przecie nie zdoła zachwiać podstawy zasady niemieckiéj.

— Słychać, że stan kupiecki zamierza wnieść do rządu o zmniejszenie portoryum. Ministerstwo handlu przemówiłoby może za tym wnioskiem, ale ministerstwo finansów oparłoby się temu z powodów, któreby wszędzie winny być uwzględnione, nie dozwalające czynić teraz eksperymentów niepewnych. Inny czas powinien obrać stan kupiecki do podobnego wniosku.

— Korespondent niemieckiéj powszechnéj gazety donosi z Berlina, że instrukcye, jakie otrzymali tutejszy poseł przy bundestagu jako i austryacki prezydyalny poseł, w myśli jednozgodne, dają nam tę pewność, że Dania dłużéj nie myśli wodzić za nos niemieckiego związku. Zgoda ta państw niemieckich pierwszego rzędu każe się spodziewać, że i inni posłowie bundestagu odpowiedniemi zaopatrzeni będą instrukcyami.

Rosya.

Petersburg, 14. Czerwca. — Przez reskrypt cesarski, z d. 8. Czerwca, wydany na imie naczelnika gub. włodzimierskiéj, szlachcie pomienionéj gubernii dozwolono przystąpić do ułożenia projektu ustawy w przedmiocie ulepszenia w przedmiocie polepszenia i urządzenia bytu włościan obywatelskich téj gubernii, na tych samych głównych podstawach, które wskazane już były przez J. C. Mość szlachcie innych gubernii.

— Nowym krokiem postępu Rosyi w środkowéj Azyi jest świeże zawiązanie zakaspijskiego towarzystwa handlowego. Towarzystwo to zatwierdzone ukazem ogłoszonym wraz z statutami towarzystwa w Gazecie Senackiéj z dnia 4. Czerwca, chociaż nie wyłącza Persyi z obrębu swego działania, za główny jednak okrąg czynności obiera Boharę, Kochan i Chiwę, słowem cały Turan czyli Turkestan, krainę zajmującą środek Azyi, rozciągającą się od granic Hindostanu aż po jezioro Aralski i morze Kaspijskie, krainę nader ważną pod względem handlowym przez swe jeograficzne położenie, bo w niéj krzyżują się i schodzą odwieczne szlaki karawanowe od Chin ze wschodu, z Indyj z południa i od Syryi z zachodu idące, a przeto skupia się w niéj cały handel lądowy wewnętrzno-azyatycki i kwitną od najdawniejszych czasów wielkie miasta i targowiska, niegdyś sławne na świat cały Samarkanda i Baktra, a dziś Bohara i Balk, jakkolwiek nierównie mniejsze, jednak zawsze po parękroć stotysięcy ludności mające.

Wskazaliśmy dawniéj jak Rosyanie zwolna i cicho pracując zbudowawszy na jeziorze Aralskim flotyllę parowców »Perowski,« »Obruszczew,« »Mikołaj,« »Konstanty,« »Michał« i kilkanaście mniejszych statków owładnęli dwie ogromne rzeki Sir-Darię i Amru-Darię, dawny Oxus i Jaxartes (zwane także Sihon i Gihon) przepływające całe wnętrze Azyi od granic Indyj i stóp Himalai aż do tegoż jeziora Aralskiego; jak zajęli na ich brzegach kilka wojskowych stanowisk; jak założyli między morzem Kaspijskiem a jeziorem Aralskiem, oraz między Orenburgiem i temże jeziorem szeregi forteczek zaopatrzonych w studnie i wszelkie potrzeby. Przez ten szereg umocnionych stanowisk z Orenburga do brzegów jeziora Aralskiego, zapewnili sobie wygodną i bezpieczną drogę wojskowo-handlową przez stepy oddzielające Rosyę od Turanu; a związek ten chcą jeszcze udoskonalić przekopaniem kanału z morza Kaspijskiego do jeziora Aralskiego śladem wyschłego koryta, którym niegdyś płynął Oxus, wlewający się dzisiaj do jeziora Aralskiego. Opanowaniem biegu dwóch powyższych rzek środkowo-azyatyckich, zbudowaniem na nich flotylli wojennéj i osad wojskowych na ich brzegach, przecięli cały Turan i zbiegające się w nim wielkie drogi handlowe linią wojskową, która im daje władzę nad tym krajem i tymi szlakami.

Teraz obok osad wojskowych nad jeziorem Aralskim, rzekami Oxus i Jaxates staną osady handlowe, wysuwając się nawet nakształt forpoczt wgłąb kraju, gdyż już pierwszy artykuł statutu pozwala towarzystwu zakaspijskiemu zakładać faktorye, składy towarów i osady wszędzie gdzie tego uzna potrzebę. Traktaty z rozmaitemi władzcami Turanu, a między nimi z najpotężniejszym z nich hanem Bachary, dokładna znajomość kraju i wewnętrznych stosunków otrzymana za pomocą znakomitych oficerów i dyplomatów rosyjskich po nim podróżujących, a nawet zajmujących wysokie posady przy hanach tatarskich, ułatwią jeszcze więcéj działania towarzystwa zakaspijskiego.

Takim sposobem Rosya trzema sposobami: wojskowym, dyplomatycznym i handlowym, owłada zwolna kraj ogromny, nader ważny przez swoje jeograficzne położenie, nieprzystępny dla Europejczyków siedzibę wszystkich wielkich zdobywców Azyi, siedzibę Dzengischana i Timurlenga. Równocześnie rozszerza granice swéj władzy lub wpływu po obu stronach tego środka Azyi; po zachodniéj stronie wzrasta ciągle przewega Rosyi w Persyi i Kurdistanie a zajmuje stanowisko w Afganistanie; na wschodniéj zaś kończynie Azyi, Rosyanie zabraniem krainy amurskiéj podsunęli się aż ku Pekinowi, a przyjmowaniem w protekcyę i epokę różnych pokoleń mongalskich w wiaściwéj Mongolii i Majnaczynem, oburzonych przez zdzierstwa władz chińskich, nie tylko posuwają swe granice w Mongolię, co jest rzeczą mniéj znaczącą, lecz zmieniają te plemiona w kolonie wojskowe, w pułki i korpusy, sposobem jaki już opisaliśmy w 4zienniku naszym.

Lecz nie zamyślamy tu dzisiaj rozwodzić się nad postępem Rosyi w Azyi. W przedmiocie tym bowiem pisaliśmy już obszernie kilkanaście razy, wskazując od lat kilku szczegółowo kakdy krok postępu jaki Rosya czyni na ogromnéj linii od Kaukazu do oceanu Spokojnego, przedstawiając zarazem sprzyjające jéj okoliczności i korzystną postać w jakiéj się w Azyi ukazuje. Dzisiaj dodajemy tylko kilka szczegółów o zawiązaniu się towarzystwa handlowego zakaspijskiego.

Założycielami towarzystwa handlowego zakaspijskiego jest bogaty i wszechstronnie ukształcony kupiec moskiewski Kokorew, znany z swéj rozprawy: »Rzut oka na handel europejski ze stanowiska rosyjskiego«, radzca stanu Turnau, i radzca stanu Nowosielski, jeden z naczelników wielkiego towarzystwa rosyjskiego żeglugi parowéj i handlu na morzach Czarnem i Śródziemnem. Początkowo kapitał zakładowy wynosi 2 miliony rs., zebranych przez akcye, po 20,060 rs. akcya; kapitał ten będzie zwiększany w miarę potrzeby. Towarzystwo zakaspijskie będzie w ścisłym stosunku z wielkiem towarzystwem żeglugi i handlu na morzach Azowskiem, Czarnem i Śródziemnem i południowych rzekach rosyjskich, oraz z towarzystwem żeglugi na morzu Kaspijskiem, które tak szybko wzrasta i tak korzystne robi interesa, iż akcye jego stoją 25 procent na sto. Założenie drogi żelaznéj z Moskwy do niższego Nowogrodu, która już jest w robocie, i małéj kolei mającéj łączyć Wołgę z Donem w punkcie wielkiego zbliżenia się tych dwóch rzek w okolicy Sarepty, będzie bardzo korzystne dla wszystkich tych trzech towarzystw. Nadto projektują bezpośrednie połączenie koleją żelazną środka Azyi z środkowéj Europy, przez zbudowanie drogi żelaznéj z Warszawy przez Kijów, Orzeł, Woronez, Stawropol do Kislaru twierdzy leżącéj przy ujściu rzeki Terek w morze Kaspijskie, a następnie z Kislaru do Tyflisu, zkąd rozchodziłyby się dwie odnogi, jedna do morza Kaspiskiego, druga do morza Czarnego. Projekt ten przedstawiony cesarzowi Aleksandrowi nie przyjdzie zdaje nam się do skutku; gdyż tę ogromną drogę żelazną, na któréj budowanie 300 milionów potrzeba, zastąpić może w zupełności kolej daleko krótsza i mniéj kosztowna, z Warszawy do Odessy, wraz z kilkomilową koleją ze Starepty nad Wołgą do Donu. Te dwie bowiem koleje połączyłyby cztery wielkie siecie komunikacyi parowodnych lub parowolądowych: nadkaspijską, środkoworosyjską, czarnomorską i polską z wielką siecią środkowoeuropejską. Cz.

Francya.

Paryż, 5. Lipca. — Zapowiedziane przybycie królowéj angielskiéj do Cherbourga jest pewnem znamieniem zwrotu w polityce, a poprzedziło je zbliżenie pomiędzy dworami wiedeńskim a paryskim. Pośrednikiem w téj mierze był podobno król belgijski. Najbliższym skutkiem przyjaźniejszego usposobienia był odpowiedni przebieg ostatnich posiedzeń konferencyi, na których podobno przyjętym został projekt pojednawczy lorda Cowley. Według niego ma przy usunięciu unii politycznéj nowa organizacya na takiéj jednak być wznie-

sioną podstawie, iż się życzeniom francuskim poniekąd zadosyć uczyni. I tak Austrya — dotąd zupełnie téj myśli przeciwna — zezwoliła na utworzenie komitetu centralnego, który ma niejako być pośrednikiem między obydwu dywanami. Komitet ten wychodzić będzie z łona obudwu dywanów i zgromadzać się corocznie. Powołaniem tego komitetu będzie oczywiście dawać zdanie we wszystkich wspólnych interesach, a to utoruje drogę zaprowadzeniu niejednéj identycznéj w obudwóch krajach instytucyi administracyjnéj. Zapewniają, że Fuad basza imieniem swego rządu tak zadawalniające dał zapewnienia, iż ustały wszelkie obawy co do Czarnogóry i Kandyi.

— Już teraz za pewną rzecz uważać można, że książe Małachowy wróci do Francyi, a następcą jego w Londynie na posadę ambasadora ma być hrabia Persigny.

— Wczoraj był świetny bal w Meudon. Cesarzowa tańczyła z marszałkiem Randon. Między zaproszonymi był także Drouin de L'huys.

(Kor. Cz.) Dekretem cesarskim w dzisiejszym Monitorze zamieszczonym, utworzone zostało nowe ministeryum noszące tytuł »Ministeryum Algieryi i kolonii.« Nie masz wyraźnéj nominacyi ministra zarządzającego wydziałem, tylko paragraf trzeci tak brzmi: »Naszemu ukochanemu krewnemu księciu Napoleonowi powierzamy zarząd tego ministerstwa.«

Wnosić zatem można, że projekt wicekrólestwa Algieryi nie został zupełnie zaniechany, ale raczéj odroczony. Oddzielenie od wydziału marynarki, do którego należały sprawy algierskie i kolonialne i utworzenie osobnéj dykasteryi, jest zapewne wstępem do obszerniejszéj instytucyi, która według zdania świadomych rzeczy, jedynie może zbawienny wpływ wywrzeć na los posiadłości zamorskich.

Siódma konferencya nie odbyła się jeszcze z powodu nagłéj słabości Fuad baszy. Pochopna do podejrzeń publiczność, nie chce bardzo wierzyć fizycznemu osłabieniu pełnomocnika tureckiego tem więcéj, iż jest nadzieja, że czas słabości Fuada baszy korzystnie użyty zostanie do bliższego porozumienia się między obradującymi. Jest jednak rzeczą niezawodną, że nawet w przypuszczeniu najkorzystniejsze obrady nie pierwéj, jak około 15. lub 20. Lipca ukończone zostaną. Odebrane listy z Neapolu pod datą 19. b. m. donoszą, że tego dnia wieczorem statek »Cagliari« miał opuścić zatokę neapolitańską, udając się z całą osadą do Genui. Wątpliwą jest jeszcze rzeczą, czy gabinet turyński wywoła kwestyę wynagrodzenia, coby na nowo rzecz skomplikowało. Nról neapolitański stanowczo oświadczył, że podobnym zadosyć nie uczyni. Znowu dzienniki półurzędowe francuskie zaczynają drażliwie i uszczypliwie wyrażać się, ile razy mówią o Anglii. Biorą one odwet za rozprawy, które się toczyły w izbie lordów, za proces o publikacye nieprzyjazne cesarzowi za niektóre artykuły dziennikarskie. Przyznać wypada, że szlachetni członkowie izby wyższéj angielskiéj niepolitycznie, a co większa nie zupełnie słusznie wyrażali się o Francyi i jéj rządzie. Co do procesu, ten lepiéj było zaniechać, niż go w tak ubliżający sposób przeprowadzić. Odegrano komedyę, która nikogo nie zawiodła. Sędziowie przyszli z postanowieniem uniewinnienia. Przewodniczący sądowi w niepraktykowany sposób wpływał na opinię przysięgłych. Z prasą angielską rzecz się ma inaczéj. Już po téj stronie kanału umysły są przyzwyczajone do jego gniewów i wybryków. Jednakże jedne do drugich, te wszystkie powody składają się na podniecanie zobopólnéj niechęci. Jako próbkę usposobień przytoczę krótki artykuł Patrie na czele dziennika zamieszczony:

»Wieść dosyć uzasadniona krąży po Londynie, że można się wkrótce spodziewać załatwienia sporu anglo-amerykańskiego. Spokojne rozwiązanie kwestyi leży w naturze rzeczy. Anglia przyznaje się do winy i upokarza; Stany Zjednoczone raczą być zadowolnione!«

Już nie ma mowy o odwiedzinach królowéj Wiktoryi w Cherbourgu. Tylko jeszcze zapowiadają przeszło sto yachtów spacerowych, będących własnością lordów angielskich. Wszakże ułatwienia są poczynione dla ściągnienia największéj liczby podróżników. Przybywający na przegląd Anglicy będą mogli i z osadą statków wysiąść na brzegi bez paszportów. Minister marynarki udaje się w przyszłym tygodniu do Cherbourga dla zrobienia przeglądu robót, które poprzedzą przybycie cesarskie. Oficerowie okrętów stojących w Cherbourgu i Brest, obecnie na urlopie będący, dostali rozkaz stawienia się przed 25. Lipca na miejsca swoje. Sprawa Czarnogóry przedłuża się z powodu braku map jeograficznych, bez których rozgraniczenie nie mogłoby nastąpić. Wysłano już inżynierów francuskich, którzy łącznie z władzami miejscowemi mają się zająć przygotowaniem potrzebnych dla komisyi plastycznych materyałów.

Dwa artykuły, jeden w Monitorze, drugi w Constitutionnelu ogłoszone dowodzą, że Francya nie da łatwo poświęcić praw księcin Czarnogóry i że próżne są w téj mierze usiłowania Turcyi, podciągnięcia go, że tak powiem, pod firmę lennictwa. Ta ostatnia kwestya nie ma być nawet przez kosarzy roztrząsaną, tak ją za niewątpliwą uważa gabinet Napoleona III.

Le Nord, dziennik wiadomych dążności, umieszcza teraz artykuły bardzo ciekawe. Szkicując postacie mężów stanu stanu Rosyi, a mianowicie Gorczakowa, ministra spraw zagranicznych, odkrywa niektóre plany Rosyi, które już poważne umysły tworzyły, a których wykonanie od dalszych obrotów wojny zależało. Nord nie posiada się z radości i utaić jéj nie może, ile razy dostrzeże najmniejszą ze strony Francyi do W. Brytanii niechęć. Od czasu, jak cesarstwo przybyli do Sanit Cloud, często bywają rady ministrów, na których książe Hieronim Bonaparte bywa zowsze obecny. Cesarz przed wyjazdem do Plombiéres, chce ułatwić sprawy ważniejsze państwa. Wyjazd cesarski do wod nie jest jeszcze stanowczo oznaczony. Mówią, że nastąpi w przyszłym tygodniu. Cesarzowa nie będzie małżonkowi towarzyszyć. Księżna Hamilton, z domu księżniczka badeńska, krewna cesarza, robić będzie honory domu cesarskiego. Dnia 15. Lipca będzie świetne otwarcie obozu pod Châlons. Dwaj podporucznicy Courtil i de Hyenne, przeciwnicy p, de Pène, staną wkrótce przed sądem wojennym w Lille; bronić ich będzie p. Duval Leon adwokat paryski. Moze się mylę, ale prawie jestem pewny, że będą albż uwolnieni, albo lekko dyscyplinarnie ukarani. W każdym razie duch armii, solidarność, stowarzyszenie da się uczuć w tym interesującym procesie.

P. Devienne były prokurator królewski sądu apelacyjnego w Lyonie, obecnie mianowany na tę samą posadę w Paryżu w miejsce p. Delangle, wykonał wczoraj przysięgę w obecności cesarza w Tuilleryach i u wszystkich ministrów. Wspomniałem w jednéj z poprzednich korespondencyi, że nowy minister spraw wewnętrznych p. Delangle, był jednym z trzech deputowanych, którzy jeździli do Fontainebleau, dla zwrócenia uwagi cesarza Napoleona na niesłuszność przedaży ryczałtowéj i pospiesznéj dóbr nieruchomych szpitalnych. Nie zawidła się opinia licząca nowego ministra do przeciwników środka, niezgrabnie przez poprzednika wywołanego. Przed kilku dniami Monitor ogłosił był rodzaj noty występującéj w obronie przedaży i dowodzącéj cyframi, jak wiele instytucya sierot marynarki w Rochefort zarobiła, sprzedając grunta, a kupując renty skarbowe. We dwa dni późniéj, Monitor musiał sprostować notę w sposób zupełnie ministra spraw wewnętrznych zasłaniający, objaśniając, że nota przez ministeryum marynarki była podana. To wyrzeczenie się błędów poprzednika, ta obawa solidarności co do rozporządzeń jenerała Espinasse, korzystne zrobiła dla nowego ministra w opinii publicznéj wrażenie.

Królowa Krystyna z księciem Rianzares i rodziną, przybyła do Malmaison na dłuższy pobyt. Robiono w tych dniach doświadczenia nowéj dla artyleryi uprzęży. Dwie baterye spacerowały po departamencie Ariège i części Haute-Garonne zaprzężone na nowy sposób i powróciły zupełnie zadowolone ze zmiany. Uproszczenie jest niewielkie, ale korzystne. Zaniechano chomonta, a obrócono całe staranie około wyrobienia dobrego systematu szelek skórzanych, za pomocą których koń piersiami ciągnie. Jeżeli, jak się spodziewam, artylerya ten sposób ciągnienia w zupełności zastosuje, to przejdzie zapewne i w życie prywatne.

Ze wszystkich części Francyi, z Piemontu, Sabaudyi i nadreńskich prowincyi dochodzą najpomyślniejsze wieści co do przyszłych zbiorów. Już na wczorajszym targu zboża pokazywano tegoroczne żyto z Pikordyi. Wczesny ten owoc miał cechy jędrnego i zdrowego produktu. Dodać należy, że był w niewielkiéj i jakby na próbę ilości. Winograd rokuje obfity plon, a jednak wina nie spadają jeszcze w cenie. Miąso staniało. Przypisują to polepszeniu Przypisują tu wolności zupełnéj handlu i rzemiosła rzeźniczego. Na targach Sceaux i Poissy gdzie dawniéj li tylko rzeźnicy wyręczani pośredniczemi ajentami dostać mogli bydła tym razem mało się towaru pokazało.

Jak tylko upadek monopolu dozwoli zbliżyć się konsumentowi do producenta tym samym i agenci tak kosztowni i punkta uprzywilejowane targu, zmniejszać się a następnie zniknąć muszą. Kto zaś na oszczędzeniu kosztów zyska? Ten co ma do tego największe prawo: producent. Czekam z niecierpliwością i skwapliwie zbieram wszystkie objawy dobroczynne reform, mających na celu zniesienie jakiegobądź monopolu. Interes osobisty tak wielką gra rolę we wszystkiem, że jest w stanie zamącić najczyściejsze wyobrażenia, pogwałcić najsłuszniejsze prawa jedynie tylko dla tego, ażeby sobie dogodzić. Tak to bądzie i ze zmianą stosunków włościańskich w Królestwie i Rosyi. Mnóstwo pism i tu w Paryżu i kraju wychodzi za i przeciw zmianie. Liczba przychylnych zdaje się liczebnie przeważna. Cóż kiedy między temi stronnikami tak pożądanéj reformy dostrzegać się dają nie trudno fałszywi przyjaciele. Radziby nic nie stracić i jeszcze zyskać na zmianie. Niech będą cierpliwi a za nie długim upływem czasu spostrzegą polepszenie bytu wszystkich. Tylko śmiało i stanowczo niech przyłożą rękę do dzieła a plaga gospodarstwa naszego marnowanie sił i kapitału ustąpią z miejsca, na którem wolna praca dzielnie rozwinie potęgę swoją.

Upały które nas męczyły dni kilka nie są już tak dokuczające ale jednak pora roku piękna. Paryż się wyludnia. Gdyby nie było kolei żelaznych nie wiem jakiéjby potrzeba liczby dyliżansów do wywieziania tak wielkiéj liczby miłośników Villegiatury. Prawda że gust podróży wzmaga się w miarę powiększających środków lokomocyi. Dawniéj ludzie więcéj w domu siedzieli. W okolicach Paryża liche nawet mieszkanie przez lato drożéj się płaci niż w Paryżu. Są też urzędnicy którzy na lato o dziewięć mil drogi od punktu swych zatrudnień mieszkają. Cały park Raincy pokrajany na drobne własności zabudowuje się i wkrótce w miasto zamieni. Już ma kościół i parafię. Poświęcenie Przybutku Bożego odbyło się w przeszłą niedzielę. Dopełnił tego religijnego obrządku biskup wersalski. Dobrze nowa osada zaczyna, bo od Boga. Upiększenia i rozszerzenia ulic Paryża za lat dziesięć najdaléj, zmienią nie tylko wewnątrz ale i zewnątrz jego postać.

P. Thiers wyjeżdża do wód w Ems. Zwiedzi następnie Hollandyą, Belgią, zatrzyma się na polach Waterloo a w powrocie do Francyi trzymać się téj drogi, przez którą armia francuzka w 1815 roku rejterowała. Towarzyszą słynnemu historykowi dwaj jego sekretarze. Chce on wykończyć piętnasty tom historyi konsulatu i cesarstwa. P. Thiers dobrzeby zrobił gdyby więcéj trzymał się w opisach bitew i ruchów wojennych, świadectw autentycznych a szczególniéj ludzi rzemiosła. Epoka wojen cesarstwa nie jest tak oddalona, ażeby nie można jeszcze znaleść źródeł prawdy. Słyszałem jednak zarzut dosyć uzasadniony, że p. Thiers w strategicznych opisach pozwala sobie czasem poezyi swego pomysłu. Wiadomo że ten znamienity pisarz i mąż stanu, ma jeszcze słabość mniemania, że mógłby być dobrym jenerałem, kto wie może i wodzem. W innym rodzaju słynność literacka wybrała się także w podróż daleką. Aleksander Dumas ojciec, pojechał w towarzystwie księcia Kuszelew Bezboródko niezmiernie bogatego Rosyanina. Dumas ma być świadkiem Douglasa Hume niegdyś słynnego *medium*, który żeni się z siostrą pani Kuszelew Bezboródko, piękną ale nie bogatą panną. Hojny szwagier wyposaża młodą parę. Dumas jedzie wprost do Petersburga a ztamtąd przez Moskwę do południowéj Rosyi. Zwiedzi Krym i za cztery miesiące wróci do Francyi. Czekają na niego wydawcy, zawsze liczni czytelnicy i jeszcze inna klasa ludności mniéj interesująca ale w ciągłych z nim stosunkach zostająca. Dumasowi wolno będzie bujać po obszernéj niwie wyobraźni. Wątpię ażeby kto mu uwierzył a wszystkich zabawi.

Anglia.

Londyn, 5. Lipca. — Sprawozdanie »komisyi o wychodzcach« podaje liczbę tych, którzy w ciągu roku ubiegłego wynieśli się z połączonego królestwa w. Brytanii i Irlandyi na 212,875 dusz. Liczba ta jest wprawdzie większą od liczby dwóch lat poprzednich, ale nie dochodzi o wiele przecięciowéj z czterech lat od 1851—1854.

— Królowa z księciem małżonkiem udali się dzisiaj z pałacu Buckingham do obozu w Aldershott, król belgijski zaś na Duwr do Brukseli.

— Times ogłasza telegraficzną depeszę, według któréj Rotszyld zerwał rokowania z Piemontem o pożyczkę.

— Przed 61 laty umarł w Londynie dziwak, nazwiskiem Piotr Thelesson, kupiec city. Pozostawił majątku 600,000 fszt. w gotówce, nieruchomości przynoszące rocznego dochodu 4500 fszt., trzech synów i sześciu wnuków. Synom w testamencie drobne tylko zapisał legaty, główną zaś masę majątkową poddał pod kuratoryum, któreby po śmierci całego w chwili jego zgonu żyjącego potomstwa, rozdzieliło takową między trzech najstarszych mężkich w prostéj linii potomków. Bogaty dziwak zamierzał rozporządzeniem tem zapewnić ogromny procentami przyrost znakomitego i tak już majątku, aby utworzyć trzy rodziny z którychby każda pysznić się mogła bogactwem kolosalnem. Przypadek przewidziany przypadł w r. 1856., ale nadzieje testatora nie ziściły się, albo tylko w małym stopniu. Sześcioletni proces sukcesyjny pochłonął tyle pieniędzy, iż majątek pozostawiony zamiast przybrać rozmiary olbrzymie, pozostał prawie na stopniu pierwotnym.

Galicya.

Lwów, 24. Czerwca. — Kwestya żeglugi parowéj na Dniestrze stała się od niejakiego czasu po dziennikach krajowych i zagranicznych przedmiotem rozmaitych doniesień i domysłów. Nie wiem ile prawdy w tem, co jeżeli się nie mylę, pierwsza doniosła Neue preus. Ztg, a co za nią powtórzyły z mniejszemi lub większemi waryantami dzienniki wiedeńskie a nawet gazeta powszechna augsburgska w korespondencyi z Wiednia: jakoby rząd nasz już wszedł w układy z istniejącem w Rosyi Towarzystwem »Compagnie russe de navigation à vapeur« względem zaciągnienia żeglugi parowéj także na przestrzeń Dniestru galicyjskiego; pewną jednak jest rzeczą, że ces. ministeryum handlu w ostatnim czasie znowu zwróciło swoją uwagę na utworzenie téj dla naszego kraju tak ważnéj komunikacyi. Wiadomo, że Dniestr w Galicyi zaczyna być spławnym pod Rozwadowem cztery mile od Lwowa; potrzebuje jednak regulacyi, a przedewszystkiem należytego oczyszczenia, nim będzie mógł służyć statkom parowym za gościniec wodny do granicy rosyjskiéj, a ztamtąd do Odessy.

Według zdania inżynierów, którzy z polecenia rządowego koryto i bieg Dniestru w Galicyi zbadali, dałoby się to oczyszczenie z łatwością uskuteczníć, a wydatki stosunkow o naten cel łożone, sowicie wypłaciłyby się niezmierną korzyścią, jakąby z czasem odniósł kraj z urządzenie regularnéj żeglugi parowéj na téj rzece; szczególnie, gdy połączeniem Dniestru z koleją żelazną galicyjską utworzy się nieprzerwany gościniec wiodący z północno-zachodniéj Europy najprostszą linią przez Galicyę do morza Czarnego. Można bowiem z pewnością liczyć na to, że nim jeszcze koléj żelazna pociągnięta zostanie ze Lwowa do Czerniowiec, towarzystwo kolei galicyjskiéj, uznając wielkie korzyści takiéj komunikacyi, połączy poboczną koleją ze Lwowa do Rozwadowa główną kolej z Dniestrem. Wtenczas nietylko płody galicyjskie znajdą na téj drodze pożądany odbyt, ale kolej żelazna połączona z Dniestrem, stać się musi europejskim traktem przewozowym dla handlu północno-zachodniéj Europy na Wschód.

Urzeczywistnienie tego planu rokujące krajowi naszemu nieobliczone korzyści pod względem materyalnego rozwoju, jest wprawdzie jeszcze bardzo dalekie, jednak przy dzisiejszym pospiechu w wykonaniu najśmielszych pomysłów ku ułatwieniu handlu międzynarodowego, niewątpliwie i żegluga parowa na Dniestrze w połączeniu z koleją żelazną galicyjską w krótkim czasie przyjdzie do skutku. Pierwszą atoli rzeczą jest, jak wspomniałem, przysposobienie Dniestru galicyjskiego do żeglugi parowéj za pomocą regulacyi i oczyszczenia. W tym względzie dowiaduję się z pewnego źródła, że rząd niezwłocznie każe przedsiębrać te roboty, skoro się w kraju zawiąże towarzystwo kapitalistów, by zaprowadzić regularną żeglugę parową na Dniestrze galicyjskim. Niepodlega wątpliwości, że na takie oświadczenie rządu znajdzie się w kraju kilku zamożnych obywateli, którzy z pewnym kapitałem utworzą pożądane towarzystwo, a jeżeli się sprawdzi co mi podano za rzecz niezawodną, że książe Leon Sapieha stanie na czele także i tego przedsiębiorstwa, tedy i imie i kredyt tego zasłużonego męża dostateczną będzie w obec rządu i kraju rękojmią, że urządzenie żeglugi parowéj na Dniestrze w jak najkrótszym czasie przyjdzie do skutku. Otrzymawszy pewność zawiązania się towarzystwa, rząd przedsięweźmie niezwłocznie roboty około oczyszczenia i regulacyi Dniestru od Rozwadowa. Tymczasem postępować będzie budowa kolei żelaznéj do Lwowa, a gdy pierwszy statek parowy będzie miał odpłynąć z Rozwadowa na wschód ku morzu Czarnemu, może równocześnie pierwszy pociąg kolei żelaznéj od zachodu stanie nad brzegami Dniestru.

Przed kilku dniami udała się delegacya tutejszéj izby handlowo-przemysłowéj z prezesem i wiceprezesem na czele do księcia Leona Sapiehy by mu wyrazić wdzięczne uznanie zasług, jakie przewodnicząc przedsiębiorstwu kolei galicyjskiéj położył w kraju. Książe dziękując najuprzejmiéj za tak zaszczytne uznanie swych usiłowań, dał delegacyi przedewszystkiem zapewnienie, że Najj. Pan przejęty jest najżyczliwszemi chęciami dla naszego kraju. Oświadczył oraz książe, że sobie poczytuje za najmilszy obowiązek służyć krajowi i szczęśliwym się czuje, jeżeli działaniem swojem przyczynić się zdoła do jego dobra. Wspomniał także o pomyślnych widokach jakie się otwierają dla handlu i przemysłu krajowego z powodu mającéj się zaprowadzić żeglugi parowéj na Dniestrze, i o założeniu krajowego banku kredytowego, którego statuta towarzystwo agronomiczne łącznie z izbą handlową wkrótce ma przedłożyć ministerstwu skarbu do potwierdzenia.

W tych dniach rada gminy tutejszéj doręczyć ma księciu dyplom honorowego obywatelstwa stołecznego miasta Lwowa.

Po całorocznéj prawie stagnacyi ożywiła się trochę w ostatnim tygodniu na placu tutejszym spekulacya w handlu. Ceny wszelkich ziemiopłodów od kilku dni znacznie poszły w górę. Za korzec pszenicy płacono w zeszłym miesiącu po 4 złr. dziś płacą po 6 złr., żyto z 2 złr. 30 kr., podskoczyło na 3 złr. 45 kr.. nasienie koniczu z 22 złr. na 30 złr. na korcu. Wełna od miesiąca o 5 do 10 złr. na cetnarze poszła w górę. Garniec okowity płacono w Lutym po 36 kr. dziś płacą po 50—56 kr. Zkąd ta nie przewidziana zmiana na to nikt nie jest w stanie dać dokładnéj odpowiedzi. Mówią, że w Węgrzech żyto się nie urodziło, inni przewidują w zbrojeniach Francyi i Anglii i w ruchach wojsk rosyjskich przyjazne widoki dla handlu zbożowego itp. Czy taka jednak jest istotna przyczyna tego nagłego ruchu między spekulantami, trudno z pewnością orzec. (Cz.)

(Nadesłano.)

Wrocław, 7. Lipca. — Dzisiejsze posiedzenie w tutéjszym sądzie kryminalnym, rzadkie w swoim rodzaju, obudziło wielką w publiczności tutejszéj ciekawość; dla czego sala posiedzenia liczniéj, niż kiedykolwiek była napełniona ciekawymi słuchaczami. Chodziło tu o grę hazardowną, w któréj obywatel z Wielkiego Księstwa Poznańskiego do 8000 talarów przegrał. Rzecz więc była bardzo ciekawa, bo acz zbyt częsta w życiu codziennem — rzadka przecież bardzo w wytoczeniu jéj przed kratki sądowe. Posiedzenie trwało całe siedm godzin, w czasie którym uczestnicy wytoczonéj, prawem zakazanéj bo tyle zgubnéj gry, raz się jeszcze w obec licznie zgromadzonéj publiczności bardzo zgrywali, bo wyzuwali nawzajem z uczciwości i honoru, najdroższych skarbów. Po długiéj nareszcie konferencyi sędziów odczytano wyrok zapadły, mocą którego skazano jednego z obżałowanych na trzy kwartały więzienia i 1000 tal. kary lub rok więzienia; drugiego na pół roku więzienia i 500 tal. kary, lub drugie pół roku więzienia, a nadto tak jednego jak drugiego na utratę praw obywatelskich na lat dwa. Obywatela z Poznańskiego, któremu udowodnić chciano dość częste grywanie w grę hazardowną, taki sam byłby spotkał wyrok, mimo że w tak krytycznych czasach tak znacznéj pozbył się sumy, gdyby nie ta okoliczność, że w czasie gry wedle zeznania własnego i świadków miał być mocno napiły.

Rozmaite wiadomości.

— C. k. Towarzystwo naukowe krakowskie, ma utworzyć za zezwoleniem władz wystawę starożytności i zabytków sztuki w Krakowie, która trwać będzie od 15. Sierpnia do 15. Listopada, i będzie w pałacu ks. Jerzego Lubomirskiego umieszczoną.

— Kąpiele galicyjskie; mianowicie Szczawnica i Krynica, pocieszają się tego roku niezwykłym wzrostem gości. Zamiłowanie Polaków do swojskich kąpieli rokuje im pomyślną przyszłość.

— W mieście Emden, srożył się dnia 3go Czerwca straszny pożar, który wybuchł w jednym z składowych domów tamtejszego towarzystwa połowu śledzi. W tym składzie znajdowały się wszystkie zapasy tego towarzystwa, liny, żagle, sieci, smoła i t. d. Wiele z tych zapasów wydobyto wprawdzie w wielkim pospiechu, jednak pozostało jeszcze tyle, że srożący się żywioł ogarnął w mgnieniu oka wszystkie na około stojące budynki, a nawet zapalił jeden z domów po drugiéj stronie portu. Połów śledzi nie przyjdzie w tym roku wcale do skutku.

Stowarzyszenie kupieckie w Poznaniu.

Zgromadzenie dnia 8. Lipca 1858.

Zyto (węcpel po 25 szefli) przy dobrym odbycie wyżéj płaci; na Lipiec $40\frac{1}{2}$ pł., na Sierpień 42—$\frac{1}{4}$ pł. i pien., na Wrzesień Październik $41\frac{3}{4}$—42—$\frac{1}{4}$ do $\frac{1}{2}$—$\frac{5}{6}$—43 pł. i pien., na Październik $43\frac{1}{2}$ pł. i pien., na Październik Listopad $43\frac{1}{2}$ pł. i pien.

Okowita (beczka po 9600 $\frac{0}{0}$ Trallesa) dobrze się trzyma w cenie; na miejscu (bez beczki) $16\frac{1}{3}$—$\frac{5}{6}$ (z beczką) na Lipiec $16\frac{1}{2}$ pien., na Sierpień 17—$\frac{1}{6}$ do $\frac{1}{4}$ pł., na Sierpień Wrzesień $17\frac{1}{2}$—$\frac{2}{3}$—$\frac{5}{6}$ pł., na Wrzesień $17\frac{3}{4}$—18 pł. i pien., na Wrzesień Październik 18—$\frac{1}{4}$—$\frac{1}{3}$ pł.

Wiadomości handlowe.

Berlin, 8. Lipca.

Pszenica 60—76 tal.

Żyto $45\frac{1}{2}$ tal., na Lipiec Sierpień $45\frac{1}{4}$—$43\frac{3}{4}$—$44\frac{1}{4}$ tal., na Sierpień Wrzesień $46\frac{1}{4}$—$45\frac{1}{4}$ tal., na Wrzesień Październik $46\frac{3}{4}$—45—$45\frac{1}{4}$ tal., na Październik Listopad $46\frac{3}{4}$—$45\frac{1}{4}$—$45\frac{3}{4}$ tal.

Jęczmień wielki i mały 34—37 tal.

Owies 34—37 tal.

Olej rzepiowy $16\frac{1}{4}$ tal., na Lipiec i Lipiec Sierpień $16\frac{1}{3}$—$16\frac{3}{8}$ tal., na Wrzesień Październik $16\frac{1}{3}$—$\frac{2}{3}$ tal., na Październik Listopad $16\frac{1}{3}$—$\frac{2}{3}$ tal.

Olej lniany 14 tal.

Okowita $19\frac{3}{4}$ tal., na Lipiec Sierpień $19\frac{3}{4}$—$\frac{1}{4}$—$\frac{3}{4}$ tal., na Sierpień Wrzesień 20—$19\frac{3}{4}$—20 tal., na Wrzesień Październik i Październik Listopad 21—$20\frac{1}{4}$—$20\frac{3}{4}$ tal.

Szczecin, 8. Lipca.

Pszenica 68—70 tal., na Wrzesień Październik 71 tal., na wiosnę 74 tal.

Żyto 44—42 tal, na Lipiec Sierpień i Sierpień Wrzesień 44—$43\frac{1}{2}$ tal., na Wrzesień Październik $44\frac{3}{4}$—44—42 tal., na wiosnę 46 tal.

Olej rzepiowy 16 tal., na Wrzesień Październik 16 tal.

Okowita $18\frac{3}{8}$ proc., na Lipiec Sierpień $18\frac{1}{4}$ proc., na Wrzesień Październik $17\frac{7}{8}$ proc.

Przybyli do Poznania 9. Lipca.

BAZAR: Ramke z Wschowy, Kosińcki z Targowéjgórki, Sikorski z Mielżyna, Dzierzbicki z Zawor, Parczewska z Osieka.

HOTEL RZYMSKI BUSCHA: Hartung z Pforzheimu, Pfeiffer z Śmigla, Bronikowski z Kocieszyna, Dernen z Wrześni, Żychlińska z Pierska, Wegner z Chlewisk.

HOTEL DREZDENSKI MYLIUSA: Blum i Ehrenschweid z Berlina, Morawski z Oporowa, Splittgerber z Rawicza, hr. Kwilecki z Wróblewa, Gollmüsch z Lüben, Michelski z Żepia, Reiche z Rozbitek, Pollack z Głogowa, Braun z Berlina.

HOTEL DU NORD: Wolniewicz z Dembicza, Sąchocki z Bozacina, Chłapowski z Czerwonéjwsi, Zakrzewski z Baranowa, Trąmpczyńska z Morownicy, Wiese z Ciszkowa, hr. Bniński z Wrocławia, Latz z Gniezna, Idzikowski z Strzelczy, Neese z Bielefeldu, Glass z Kościana.

OEHMIGA HOTEL FRANCUSKI: Lenz z Warszawy, Kamiński z Gniezna, Bierling z Gera.

POD CZARNYM ORŁEM: Swiątkowski z Piotrkowic, Tesko z Lekna, Dymiński z Sodaszczewa, Szulczewski z Boguniewa, Borchardt z Buku.

HOTEL EICHBORNA: Grzymała z Szelejewa, Dorn z Kalzig, Siewert z Balkowa, Glass z Grodziska.

POD RTZEMA LILIAMI: Derpa z Rogoźna.

HOTEL KRUGA: Schreiber z Kargowy, Kaulfuss, Töfling i Rausch z Nietymyśla, Otto z Wołowa i Just z Podanina.

SPRZEDAŻ KONIECZNA.

Królewski Sąd powiatowy w Poznaniu, wydział dla spraw cywilnych.

Poznań, dnia 23. Marca 1858.

Nieruchomość z młynem wodnym do Jakóba Przygody należąca, we wsi Czerwonaku pod Nr. 11. położona, oszacowana na 10,787 Tal. 2 Sgr. 6 Fen. wedle taxy, mogącéj być przejrzanéj wraz z wykazem hypotecznym i warunkami w Registraturze, ma być dnia 19. Listopada 1858. przed południem o godzinie 11téj i po południu w miejscu zwykłém posiedzeń sądowych sprzedana.

Wierzyciele, którzy dla pretensyi realnéj, z księgi hipotecznéj nie wynikającéj, zaspokojenia poszukują z summ szacunkowych powinni się z pretensyami swemi do nas zgłosić.

Niewiadomi z pobytu wierzyciele:
1) nieznajomi spadkobiercy Karóla Fryderyka Stock, dziedzica dóbr,
2) nieznajomi spadkobiercy Ottona Treskow, dziedzica dóbr,

zapozywawają się niniejszém publicznie.

ODEZWA.

Dnia 9. Lutego 1858. r. miały zaginąć w Poznaniu Plenipotentowi Mikołajowi Wirskiemu z Winnicy pod Wronkami, niżéj oznaczone ośm wexli, w skutek czego Wirski u podpisanego Sądu wniósł o amortyzacyą tychże wexli, którym osnowa istotna jest następująca:

1) Wronki dnia 4go Grudnia 1857. r.
Zapłacić za tym wexlem dnia 4go Marca 1858. r. mnie samemu lub zlecenie odemnie mającemu, tysiąc pięćset Talarów w pruskim kurancie.
Jacob Cohn.
Panu Piotrowi Lippmann w Wronkach
przyjęto
P. Lippmann.
(drugostronnie) Jacob Cohn.
M. Kromczyński.

2) Nowymost w Grudniu 1857. r.
Zapłacić za tym wexlem dnia 1. Kwietnia 1858. r. Ur. Mikołajowi Wirskiemu, Kommissarzowi, lub zlecenie od niego mającemu, dwa tysiące i sto Talarów w pruskim kurancie.
Michaelis Brock.
Panu Dawidowi Hirsch w Nowymmoście.
Przyjęto
Dawid Hirsch.

3) Nowymost w Grudniu 1857. r.
Zapłacić za tym wexlem dnia 12go Kwietnia 1858. r. Ur. Wirskiemu, Kommissarzowi lub zlecenie od niego mającemu, dwa tysiące Talarów w pruskim kurancie.
Michaelis Brock.
Panu Dawidowi Hirsch w Nowymmoście.
Przyjęto
Dawid Hirsch.

4) Wronki dnia 19. Stycznia 1858. r.
Zapłacić za tym wexlem dnia 20go Kwietnia 1858 r. na moje ręce, lub zlecenie odemnie mającemu, dwa tysiące Talarów w pruskim kurancie.
Ferdynand Melzer.
Ur. Fr. Zimmermann, kupcowi w Berlinie, płata nastąpi w Winnicy pod Wronkami.
Przyjęto za dwa tysiące Talarów.
Fr. Zimmermann z Berlina
(drugostronnie) Ferdynand Melzer.

5) Szamotuły (może być Winnica) w Grudniu 1857. r.
Zapłacę za tym wexlem dnia 22go Kwietnia 1858. r. Adolfowi Memelsdorf w Szamotułach lub zlecenie od niego mającemu dwa tysiące i dwieście Talarów.
Ludwik Memelsdorf.
(drugostronnie)
Dla mnie Kommissarzowi Mikołajowi Wirskiemu w Winnicy. Wartość otrzymałem.
Adolph Memelsdorf.

6) Szamotuły dnia 29go Stycznia 1858. r.
Zapłacić za tym wexlem dnia pierwszego Maja 1858. na moje ręce lub zlecenie odemnie mającemu tysiąc pięćset Talarów.
Adolf Memelsdorf
Panu Ludwikowi Memelsdorf w Szamotułach
przyjęto
Ludwik Memelsdorf
(drugostronnie)
Dla mnie Kommissarzowi Mikołajowi Wirskiemu w Winnicy. Wartość odebrałem.
Adolf Memelsdorf.

7) Winnica dnia 2go Stycznia 1858. r.
Zapłacić za tym wexlem dnia 2go Kwietnia 1858. r. Mikołajowi Wirskiemu w Winnicy, lub zlecenie od niego mającemu tysiąc Talarów w pruskim kurancie.
Ignacy Tomaszewski.
Panu Gottfried Bressel w Lubowie.
Przyjęto
Gottfried Bressel.

8) Wronki dnia 10go Stycznia 1858. r.
Zapłacić za tym wexlem dnia dziesiątego Kwietnia 1858. r. na moje ręce, lub zlecenie odemnie mającemu, dwieście Talarów w pruskim kurancie.
(podpisu wystawiciela niema.)
przyjęto
Moritz Schottlaender.

Niewiadomi posiadacze tychże wexli od 1. do 8. wzywają się niniejszém publicznie, ażeby takowe przedłożyli podpisanemu Sądowi w oryginałach, najpóźniéj aż do 1. Grudnia 1858. r. incl.; w przeciwnym zaś razie rzeczone wexle za nieważne uznanemi i amortyzowanemi będą.

Szamotuły, dnia 15. Kwietnia 1858.

Królewski Sąd powiatowy; Wydział I.

Summa wekslowa w przyjętém wywołaniu do Gazety z dnia 10. Maja r. b. Nr. 108. została przez omyłkę w wekslu pod liczbą 6tą wydrukowanym, tylko na pięćset Talarów podaną, gdy w rzeczy samej tysiąc pięćset Talarów wynosi.

Walne zebranie Towarzystwa naukowéj pomocy w powiecie Krobskim odbędzie się we Czwartek 15. Lipca r. b. o godzinie 10téj z rana w Krobi, na które się tak członków jako i tych, którzy sobie przystąpić życzą, zaprasza.

Komitet powiatu Krobskiego.

Jako opiekun małoletnich po Stanisławie i Nepomucenie Bilskich będę
na dniu 12. b. m. o godzinie 10téj z rana, w domu na starém mieście pod Nr. 39. w miejscu,
przez prywatną licytacyą sprzedawał pozostałość składającą się z różnych sprzętów domowych i gospodarczych, żywego inwentarza, zboża i trawy z 2 dzierżawnych łąk, o których położeniu u mnie dowiedzieć się można.

Śrem, dnia 7. Lipca 1858.

Tadrzyński, Skarbnik miejski.

Kurs giełdy berlińskiéj.

Dnia 8. Lipca 1858.	Stopa pCt.	Na pr. kurant papierami.	Na pr. kurant gotowizna.
Pożyczka rządowa dobrowolna	$4\frac{1}{2}$	—	$100\frac{3}{4}$
dito	$4\frac{1}{2}$	—	$100\frac{3}{4}$
dito z roku 1856. . . .	$4\frac{1}{2}$	—	101
dito z roku 1853. . . .	4	$93\frac{1}{2}$	—
dito z roku 1854. . . .	$4\frac{1}{2}$	—	—
Obligi długu skarbowego	$3\frac{1}{2}$	—	84
dito premiów handlu morskiego . .	—	—	—
dito Marchii Elektoralnéj i Nowéj	$3\frac{1}{2}$	—	—
dito miasta Berlina	$4\frac{1}{2}$	—	$101\frac{1}{8}$
dito dito	$3\frac{1}{2}$	—	83
Listy zastawne Marchii Elekt. i Nowéj	$3\frac{1}{2}$	—	$84\frac{3}{8}$
dito Prus Wschodnich. .	$3\frac{1}{2}$	$81\frac{3}{4}$	—
dito Pomorskie	$3\frac{1}{2}$	—	$84\frac{3}{8}$
dito W. X. Poznańskiego .	4	—	99
dito W. X. Pozn. (nowe) .	$3\frac{1}{2}$	—	87
dito Szląskie	$3\frac{1}{2}$	—	$86\frac{3}{4}$
dito Prus zachodnich. . . .	$3\frac{1}{2}$	$81\frac{1}{2}$	—
Bilety rentowe Poznańskie	4	—	$91\frac{3}{8}$
Louisdory	—	—	109
Akcye kolei żelazn. Starogr. Poznańsk	$3\frac{1}{2}$	—	90

CENY TARGOWE w mieście Poznaniu.

Dnia 9. Lipca 1858 r.	od tal.	od sgr.	od fn.	do tal.	do sgr.	do fn
Pszenicy pięknéj, szefel po 16 garn.	2	25	—	3	2	6
Pszenicy średniéj	2	20	—	2	22	6
Pszenicy ordynaryjnéj	—	—	—	—	—	—
Żyta przedniego, szefel	1	22	6	1	25	—
Żyta lżejszego.	—	—	—	—	—	—
Jeczmienia dużego, szefel.	—	—	—	—	—	—
Jeczmienia małego	—	—	—	—	—	—
Owsa, szefel	1	12	6	1	15	—
Grochu do gotowania, szefel . . .	—	—	—	—	—	—
Groch na pastwę	—	—	—	—	—	—
Rzep zimowy	4	12	6	4	15	—
Tatarki szefel	—	—	—	—	—	—
Ziemniaków, szefel	—	—	—	—	—	—
Masła, garniec	—	—	—	—	—	—
Siana, centnar	—	—	—	—	—	—
Słomy, kopa po 1200 funt	—	—	—	—	—	—
Spirytusu (beczka 120 kw.) 80% Tral.						—
dnia 8. Lipca	16	10	—	16	25	—
dnia 9. »	16	20	—	17	—	—